

**ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ 2022**

*«ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅς ἐάν μὴ δέξῃται τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ὡς παιδίον,
οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν».
(Κατὰ Μάρκον 10,15)*

Σας καλῶ να ακούσετε για μία ακόμη φορά αυτό που ο Ευαγγελιστής Λουκάς μας αναφέρει επ' ευκαιρία της γεννήσεως του Ιησού (Λκ 2, 10-15):

«Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ, ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σῶτήρ ὃς ἐστὶν Χριστὸς Κύριος ἐν πόλει Δαυὶδ. καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον, εὐρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν φάτνῃ. καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων· Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Καὶ ἐγένετο ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεέμ καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν».

Και ιδού οι ποιμένες πορεύονται προς αναζήτηση του σημείου επί γης που βρίσκεται ενώπιόν τους. Για ποιο σημείο πρόκειται; Δεν πρόκειται για ένα σημείο που δηλώνει τη γέννηση ενός βρέφους ξεχωριστού, αλλά ενός βρέφους όπως όλα τα άλλα, με τη μικρότερη δυνατή ένδοξη προοπτική, τυλιγμένο στα σπάργανα, που δεν δύναται να κάνει την παραμικρή κίνηση. Και η φάτνη που χρησιμεύει ως λίκνο του δεν είναι τίποτε το ιδιαίτερα συναρπαστικό, τίποτε που να παραπέμπει στην επουράνια δόξα, την οποία έψαλε η χορεία των αγγέλων. Κοντολογίς, δεν υπάρχει σχεδόν τίποτε το αξιοπρόσεκτο. Εκ πρώτης όψεως, αυτή η νυχτερινή πορεία των ποιμένων μοιάζει κίνηση συνηθισμένη, θα έλεγε κανείς ακόμη και απογοητευτική μπροστά σε αυτήν την εικόνα δυστυχίας που αναδύεται σε τούτο το ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ. Και όμως!... Αυτό ακριβώς συνιστά το επουράνιο σημείο. Επειδή ο Θεός επέλεξε να αφήσει το φως του ουρανού Του για το σκοτάδι της γης μας, επέλεξε να αφήσει το υπερφυσικό για το φυσικό και ένσαρκο, επέλεξε να περιφρονήσει τον πλούτο Του πάνω στον ουρανό για τη φτώχεια κάτω εδώ στη γη, το σημάδι που υποδεικνύεται από τους αγγέλους ανταποκρίνεται πλήρως στην υπόσχεση που δόθηκε στους ποιμένες. Τώρα πιστεύουν σε αυτόν τον λόγο απλώς και μόνον επειδή ο Κύριος, ο Θεός στα επουράνια, έχει πορευθεί με τον ίδιο τρόπο με εκείνους: «Αφήνει πίσω τη δόξα του», γράφει ο μεγάλος καθολικός θεολόγος Hans Urs von Balthasar¹ «και βυθίζεται στο σκοτάδι του κόσμου. Γίνεται ένα παιδί σχεδόν απαρατήρητο, υπόκειται στους ανθρώπινους περιορισμούς και τους δεσμούς που αυτή η αφάνεια επιτάσσει. Φτάνει μέχρι τη φτώχεια της φάτνης».

Αυτό το σημείο είναι πράγματι αλλόκοτο, παράδοξο. Ο Σωτήρας, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός είναι ένα φτωχό βρέφος που στερείται ακόμα και του λίκνου και αναπαύεται σε μία φάτνη. Ο Ιησούς δεν ήλθε ανάμεσά μας για να μας εξουσιάσει. Ήλθε για να μοιραστεί την ύπαρξή μας, να μοιραστεί τη μοίρα των ασθενέστερων και των ταπεινότερων· τη μοίρα των αρρώστων, των κρατουμένων, των ηλικιωμένων, των κατατρεγμένων, τη μοίρα εκείνων που οι πόλεμοι χτυπούν αδιακρίτως και με άκρα βιαιότητα και βαρβαρότητα, όπως συμβαίνει με τους αδελφούς και τις

¹ Hans Urs von Balthasar : « Tu couronnes l'année de tes bontés » – Ed. Salvator, Paris 2003, p. 236-239.

αδελφές μας στην Ουκρανία και αλλού. Για όλους αυτούς και για τον καθένα μας ο Θεός έστειλε έναν Σωτήρα με απέραντη γενναιοδωρία και απεριόριστη φιλευσπλαχνία. Η γέννηση του Ιησού είναι πρωτίστως η εορτή που συμπεκνώνεται στη φράση) «πόσο μας αγαπά ο Θεός!».

«Ότε δὲ ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ» (Τίτ. 3, 4) εκείνη την ημέρα της Γεννήσεώς Του. Για τους ποιμένες, όπως ακριβώς και για τους ερχόμενους ἐξ Ανατολῆς μάγους λίγο αργότερα, η φάτνη δεν είναι δυσώδης και ρυπαρή, τα σπάργανα δεν τους προσβάλλουν. Το βρέφος δεν τους ξαφνιάζει. Υποκλίνονται σε αυτό. Του αποτίουν φόρο τιμῆς σαν σε βασιλιά. Τον λατρεύουν ως Θεό. Οι Ιερές Γραφές μᾶς διδάσκουν ὅτι ο Υἱός του Θεοῦ φέρει διπλή ονομασία: Ιησοῦς Yeshoua, που στα Εβραϊκά σημαίνει *Εκείνον που σώζει* και Εμμανουήλ, που σημαίνει ὅτι ο Θεός είναι μαζί μας («Μεθ' ἡμῶν ο Θεός»).

Αυτή ακριβώς είναι η τρανή χαρά αυτής της εορτής, αυτή η χαρά είναι επίσης ο κρυμμένος μας θησαυρός στα κατάβαθα της ύπαρξής μας. Ο Θεός είναι μαζί μας. Η γέννηση του Ιησού δεν είναι παρά η απαρχή· η απαρχή μιας δωρεάς που απολήγει στην σωτηρία σύνολου του ανθρώπινου γένους.

Αντιλαμβανόμαστε ὅτι εἰάν ο Ιησοῦς εισέρχεται σε καθέναν ἀπό εμάς αυτό δεν το πράττει απλῶς για να μας λυτρώσει ἢ να μας ανακουφίσει ἀπό τον πόνο, ἀλλά για να μας υπενθυμίσει ὅτι το απολυτρωτικό ἔργο και η παρουσία του Θεοῦ μᾶς ὠθούν να γίνουμε δραστήριοι και δημιουργοί, ἀποδίδοντας στον Θεό και ενεργώντας αὐτά που ο Θεός ἀναμένει ἀπό εμάς.

«Αὐτήν την ἡμέρα της Γεννήσεως, πλήρεις ευγνωμοσύνης, ἀνανεώνουμε τη σχέση μας με τον Ιησοῦ, Υἱό του Θεοῦ και ὑποδεχόμαστε ἀληθινά μέσα στη ζωή μας το θεῖο βρέφος της Βηθλεέμ. Ἀς ἐμπνευστούμε ἀπό αὐτό σε ὅλες μας τις ἐπιλογές και τις ἀποφάσεις, προκειμένου αὐτές να λαμβάνονται ἐν πνεύμα εἰρήνης, καταλλαγῆς, συγχωρήσεως, δικαιοσύνης και χάριτος²». Ἀμήν!

Την ἡμέρα της του Σωτήρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως
Την 25η Δεκεμβρίου του Σωτηρίου Ἔτους 2022.

† Στέφανος, Μητροπολίτης Ταλλίνης και πάσης Εσθονίας

² Albert Vanhoye s.j. : « Les lectures bibliques des dimanches » – Ed. Artège (Année A) Décembre 2010 – Perpignan, pp. 38-42.